

452944

1970/01.23

**A răcit și
tușește:**

REVISTA DE ARTĂ MODERNĂ

București, 13—23 No
embrie 1963. Lei 5.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Din volumul „BUMERANG“

Destăinuiri în ud

Mi-am bătut în buze pinezele dinților
și sâniile tăi au răsunat zaruri pentru jocul târziu.
Patineurii au sgâriat ghiața din vine
și sângele, parașută'nchisă,
și-a strigat imnul său în curcubeie;
ai așteptat prăvălirile în abis
precum obloanele privirilor tale ascunse,
în holdele covoarelor semănate pe divan
ți-am spălat torsul în luminișurile aleelor
și însetat am pipăit oaza pentru cămilele din noi.

Ți-am strigat numele prin toți porii
și decolorat a fost răspunsul închistat în fulgi,
am sgduuit clopotele obiectelor din casă,
am mușcat pereții, teracota sufletului,
și așternut podea pentru picioare am răvășit gândul.

Cu mâinile lipite de înălțimi te cutremuri,
în priviri se văd ascunse prosternările,

cu trupul îmbrăcat pe speteaza monahilor din gene,
picioarele tale, fixativ al pietrelor.

Clopotul lipește mărci în auzul sculptat în noi;
ferestrele își desfac bordura lipită pe buze
și bumerang, alama desface cuferele
și acoperă trupul și fruntea.

Pe treptele din față, lăieții din mine s'au spânzurat de
șira spinării.

Pe tinichelele acoperișului tău, am căzut cu ploaia din glas
picături, caravanele, au supt apoi frigul
și lipit cu capul, eșafod pe zăbrele,
am prins în dinți îmbrăcămintea sifonoforă
și-am desfăcut nasturii
precum vinele.

Gherasim Luca

Un cerc este un mit al matematicii. Un semicerc va fi semit al matematicii.

Un bas face parte dintr'o bandă. Un contrabas va face parte dintr'o contrabandă.

Reîntoarcere în trup

Dar ochii principesei n'au mai jucat ping-pong,
Când și-a simțit în carne sculptată o vertebră.
Îi răsunau în creieri halucinații de gong
Și sala de spectacol se turmenta în febră.

Foyerul era vid închis și pneumatic,
Comprezele, afișe, se condensau în trup,
Arhipelagul cărnii se răsturna prismatic,
Se dilatau sub pleoape pupile ce se rup.

Dar ochii principesei din nou jucau ping-pong,
Când glasul și sondajul scurmau în claviatură,
Afișe de spectacol de mare anvergură
Și sâni principesei, cum piese de Mah-jong.

Sondaj interior

Dar latifundiile închid un parc ca un ierbar,
O terra-novă'n linoleum, eșarfe'n curcubeu,
O junglă care'nchide peronul unghiular
Și ce panteră albastră se sbate pe alee!

Stațiune transalpină cu bulevarde'n plus
Și cu gingii de gumă, fardate și hilare,
Un transatlantic abordează surâsul ca un duș,
Pe arenele știute, adânci și circulare.

Cum intersecă și succed metrourele albastre,
Islandă răsturnată de golf-stream-ii afoși,
Acelaș gang reflectă un insectar de astre
Și se târisc spre dânsul călugări teutoni.

Aureliu Baranga

A i c i
zace pagina IV-a

G Â N D

Un doc pribeag sădit în păr de ață

Se prinde pasta cu lipici

Și peste tot cadrane se răsfață

Și nu-i nimic de scărpinat aici.

La ce să cauți loc și cu piroane ?

Sus este cerul, jos e orice vrei.

Dar tot de jos o mie de baloane

Pornesc acolo negustori cercei.

E lat și ros castanul din privire

Și numai tu cadrane să săruți.

Te rog primește totul în oștire,

Tu ai ostași și cocoșați și sluți.

URMUZ

În ploaia de viermi, au răsărit sicriile, pompa timpului și-a destins muschii, conducte invizibile au început să pipăie un suflet ca să se verse. Au căutat pori în orice suflet dar orice suflet era lipsit de pori.

Când înfârșit minunea s'a înfăptuit, conductele, cum șerpilor s'au încolăcit în jurul lui Sașa Pană, și a simțit acelaș Sașa Pană revărsându-se fluvii, iar zidurile ce s'au opus s'au sfărâmat.

Și când firea ridica la apus un zid pentru lumină și în suflet un zid pentru simțuri, apele isvorite din mormânt, apele pompate de cele mai viguroase destinderi, l'au dărâmat și l'au gătit din nou.

Somnul a fugit departe iar luntrele cu un singur chip multiplicat cu milioane i-au adus colaci salvatori.

Și sgribulit de frig, Sașa Pană s'a pitit în luntre, odihnindu-se.

Iar când au privit profanii regiunile devastate nu le-au văzut; i-a orbit lumina în formă de serpentin intrerupt: *Urmuz*.

M I T

Pentruce să mai picuri stalactite de sânge?
Un singur A a fost nașterea ta, un simplu Z sfârșitul.

Tu vei râde poate puțin, poate mult.

Și totuși, cu o singură vargă pe tălpile sufletului, sufletul se calcă pe el însuși în picioare, că d'aia e suflet. Și dacă totuși va fi tot, e acelaș lucru pentru tine, pentru ai tăi și ale tale.

Sac.

Nemernic sac !

Dar într'un sac cu zahăr (cu un miligram de zahăr) încape mult piper negru și iute. Mai iute ca lumina, mai iute ca întunericul, mai iute ca el însuși.

Și la orice voce nu se răspunde între frunze decât cu niște fulgere dresate, ucise prin dresare și îmblânzire, ruginite prin crezare, înegrite de noroiu, fulgere de noapte, fulgere cu putere în soluția veșnicelor nopți.

Lopețile serii mai pătrund în suflet mai mult, mai adânc.

E prea alb să răzi mereu; orbești de lumină.

E prea negru să nu răzi mereu; orbești de întuneric.

Mereu. Mereu. Mereu.

Totul e un acces de nebunie de care a fost cuprinsă o limbă și puroiul se revărsă pe noi, în noi, ne disecă, ne dizolvă, ne mănâncă.

Și poate când tremurul serii va fi singur care să răză, ai să faci din orice soare un ucigaș și ai să te dai peste cap ca proparii.

N O E

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים
היה בדרתיו את האלהים התהלך נח:
ויולד נח שלשה בנים את שם את
חם ואת המם:

Genesis, cap. VI

Potop!
Noe!!
Da?
Potop.
Apă în galop.
Lacul e miop
Și totul vede clar,
Iar Noe stă un băț într'un coșmar.
Și împrejur arhaic
Porci,
Oii,
Boii,
Capre,
Fiare,
Câini
Și el e singurul mozaic.
Mamă și copii
Sunt vii.
Și este ziuă când se scaldă
Natura
El, el,
Sem, Iafet și Ham,
Dar baia nu e tocmai caldă
Și tremură al doilea Adam.

Sesto Pals

Dansul nulelor

MOTTO

Vraja cosmopoli-
tă plimbă în secole
tentația celor 12 sori
cufundați în ceaunul
înțelegerii din urmă.

Pe patru stâlpi, creerul s'a înfipt vîguros și a tăvălit curios filele unei cărți în care cifra este literă, iar simbolul, simbol.

Împrejur totul pozează în instantaneu și numai pulsul tetracular mai bate ritm în poarta trupului. Subit ca pocnitura unui fruct bătrân o furie (poate era înțelegerea vechilor inițiați) traversează mucilagiul savant și-l pune la întrecere cu propriul său gând.

Te întrebi — încotro?

În negura vântului, primul țintaș al spațiului dintre frunze se izbește de cracă, corp dăruit unei abstracțiuni vitale și se proptește salcâm pentru dunele unei vijelii divine. Pe pârghie, ochii sfidară o pată galbenă scobită în calotă. Este tot atât de întuneric cum în viscere, dar hoțește lumina galbenă pipăie nervurile tuturor palmipedelor din pom.

Și ce dorință te cuprinde de a mușca universul!

Câtă nevoie de a pieptăna cu dinții scoarta grafică a aceluia pom magic, acolo unde sângele închegat și parfumat face grămezi de lavă cuminte, lavalieră pentru câmp și unde satirii își fumau naiul. Cu sfortări inconștiente, te-ai des-

meticit; dar pocăit te reîntorci în sutana primei sugestii. Deodată deși nu se întâmplase nimic nenatural, cu ceară în portița strâmtă a ochilor simți pe perpendiculara gravitației, goluri jucând tenis cu racheta pământului. Ai întins mâinile pentru a pipăi materialul, dar forme dureroase ciocănesc mut în piele, iar tu nu simți decât pocniturile elastice ale unui tot. Prin tine, fără a provoca răsul muschilor trec re- pede contopindu-se forme de nedesat, forme amorfe.

Firele de păr ridicate S. O. S. înțepă noaptea care ca- de ca un Kilogram scăpat din cer. Ești nervos căci ele trec prin tine și tu treci prin ele. Ele însă cu regularitate, con- duse de semnul din ultima pagină, continuă, continuă...

Materia cenușie circulă din ce în ce mai rapid, vârful de patină rotit pe ghișa sufletului. Într'o ultimă sfortare, întinzi mâinile și te prinzi pe tine și deși ochii stau în vârful ner- vului pentru a vedea realitatea, totul e în zadar. Tu ești **stăpânul**, dar servitori tăi sunt inexistenți și presărați printre picăturile unei curiozități deșertate în cupa nepă- trunderii.

Te dai înapoi, până ce te regăsești și în fața problemei, sufletul este topit în noutate.

Deslegarea a căzut de mult în catapulta resemnării.

Mângâiat de raze noi, te reîntorci mai abătut, mai gol dar purtând în suflet senzația zorilor udate cu vapori de rouă.

Mihail Hubert

TIP. „STEAUA ARTEI“, BULEV. MARIA, 2.

Redacția:

Bul. Mărășești, 103,

Str. Mihaiu Vodă, 13.

AL
LE
E

In numărul prezent:

Also sprach die goldene Kette	S. Perahim
Destăinuirii în ud	Gherasim Luca
Din Femur sintetic	Aureliu Baranga
Gând	D. Amprent
Urmuz	
Mit	Sesto Pals
Gravură în linoleum	S. Perahim
Noe	Sesto Pals
Dansul nulelor	Mihail. Hubert

**Ingerii citesc ceea ce scriu oamenii cu
pană de gâscă, iar găștele citesc nu numai
ceea ce scriu oamenii ci și îngerii.**